11 –

бол

Ш. V, 510
Сиротков

(27)

Сълнце зайде, мрак по поле падна,
Изръвна се изведе дворі беда –
Кой да иде вода да нанесе.
Една каже „я осъмтро идох",
Друга каже „я на тръгне идох",
Трета каже: „я инкиндей идох" –
Ред е дошло Марийди девойка;
Отна пене на вода да иде,
Него прати война изда майка:
„Мари, мале, мене ред на вода,
Я не смеси на вода да иди –
Тамо седи Бъгадин Бъгоца,
Тамо седи Ганчевска Пека."
Послушна я война изда майка,
Та си отиде наредом да вода.
Кога отиде на студен кладенец,
Там заденеше Бъгадин дечо.
Утрашей се война изда майка,
Утрашей и майка задрашей се, –
Не рекне му майка: „Бог помага!"
Нит му рекне майка: „добър вечер,"
Добър вечер Бъгадин дечо!"
А он си му пръвно говори:
„Дай бог добро Марендина мале.
Да кажеш ли Мариця девойко?
Що не дойде на студена вода?"
– Тамоти бога Бъгадин дечо,
Снощи ми с Мария почивала,
Отзарана я Мария закопае, –
Ти гроба ли ще вода да дойде? –

Вода носи за душа да меса Ик. 84

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ
инв. № 390